

ХРИСТО РАДЕВСКИ СЪНУВАМ ЧЕСТО...

chitanka.info

Сънувам често, че съм гост
на село.

И навред е пролет.
И нейде чурулика кос
в разлистените гъсти стволи.

Сред върбалака с ясен глас
рекичката все тъй бълбука.
И хорски глъч.

И сякаш аз
не съм се и делил оттука.

Минавам каменния мост,
през който толкоз съм минавал
и в пепелта съм щрапал бос —
когато жегата настава.

Но къщите, които знам,
не са ония стари къщи.
Сега като левенти там
се дигат здания могъщи.

И дето кръчма с дървен праг
по-рано беше на площада,
стои висок универмаг —
сияйна стъклена грамада.

Паваж калта е заменил,
из улиците шетат хора.
И вижда се автомобил
из много двори зад стобора.

За поздрав дигам аз ръка
към срещнатите хора:
— Здравсти!

*Кажи,
нали и ти така
обичаш родното си място?*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.